

netop fastslår, at Danmark i de igangværende politiske forhandlinger om en revision af EU's regelsæt om koordinering af social sikring for vandrende arbejdstagere har opnået et meget positivt og fuldt tilfredsstillende resultat.

Jeg er fuldstændig enig i det, fru Charlotte Antonsen der siger, for forhandlingsresultatet sikrer nemlig, at hverken vores efterlønsordning eller andre sociale sikringsordninger kommer under pres. Navnlig kan jeg pege på, at det i den kommende forordning udtrykkeligt vil blive slået fast, at forordningens generelle regler om sammenlægning ikke gælder for efterløn.

Så både når vi taler om det principielt, og når vi taler om det konkret, er der intet som helst holddepunkt for hr. Peter Skaarups skræmmekampagne, som jeg godt vil kalde den.

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup for et sidste spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke, der er tale om en skræmmekampagne, når det, jeg bygger de spørgsmål, jeg har på, udelukkende er konventets resultat, altså det, som regeringskonferencen sidder og tager stilling til. Der har man klart i art. 107 under del III skrevet, at man ønsker at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og lette samordningen af deres indsats på samtlige områder inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken.

Jeg må spørge statsministeren: Hvad ligger der ellers i det, hvis samtlige områder inden for social- og arbejdsmarkedspolitikken ikke handler om bl.a. sociale sikringsordninger inden for EU?

Jeg kan ikke lade være igen at nævne Venstres EU-ordfører, for Venstres EU-ordfører, fru Charlotte Antonsen, erkender, at en overgang til kvalificeret flertal vil medføre, at danskerne ikke længere har den sikkerhed, at vi alene kan forhindre de andre lande i at vedtage beslutninger, der også får konsekvenser for Danmarks sociale system.

Hun siger to ting. Den ene er: Vi skal arbejde for at undgå kvalificeret flertal. Det ved jeg så at regeringen bl.a. forsøger på. Men den anden ting, hun siger, er: Selv om man så har undgået det, har EU altså fået sig en kompetence her, som vi skal se nærmere på.

Det må statsministeren erkende.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen det er jo fuldstændig forkert, når hr. Peter Skaarup siger, at EU har fået sig en kompetence. EU har den kompetence allerede, og det er fornuftigt, at EU har den kompetence, fordi det er en kompetence, der gælder koordinering af social sikring for vandrende arbejdstagere.

Netop fordi det er et indre marked, hvor der er fri bevægelighed over grænserne, er det jo fornuftigt, at EU har en kompetence til at kunne fastsætte et fælles regelsæt for social sikring af f.eks. danskere, der arbejder i andre EU-lande. Så det er ikke noget med, at EU tiltager sig en kompetence. Den er der allerede.

Det, diskussionen så i øjeblikket står om, er, om den pågældende artikel fortsat skal have enstemmighed som beslutningsgrundlag, som det er i den nuværende traktat, eller om man skal gå over til kvalificeret flertal.

Det er det, der bliver forhandlet i øjeblikket, og det er korrekt, som hr. Peter Skaarup siger, at regeringen arbejder for, at der fortsat skal være enstemmighed, og regeringen vil senere i dag, vi sidder jo i øjeblikket og arbejder med det, fremlægge sit forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1158

4) Til statsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren redegøre for, i hvilke situationer han finder det rimeligt, at ministre påkalder sig § 20, stk. 4, i Folketingets forretningsorden som begrundelse for at undlade at svare på spørgsmål fra Folketingets medlemmer i Folketingets spørgetid?«

Søren Søndergaard (EL):

Nu er det jo ikke nogen verdenssensation, at en minister ikke svarer på de spørgsmål, der bliver stillet. Så alene det faktisk kunne jo altså ikke føre til, at vi skulle samles her i dag for at diskutere den situation. Men det er noget mere usædvanligt, at ministre afviser at svare på spørgsmål skriftligt forud for, at de er stillet, og at det sker med henvisning til Folketingets forretningsordens § 20, stk. 4. Jeg mindes i hvert fald ikke lige, at f.eks. den nuværende regering eller at statsministeren har brugt den begrundelse på noget tidspunkt i sin regeringstid.